

Arrest

nr. 206 644 van 9 juli 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Canadese nationaliteit te zijn, op 21 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 april 2017 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor verzoeker en van advocaat I. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 april 2017 nam de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 11 april 2017 nam de gemachtigde een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Deze beslissing vormt de bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

“Aan de Heer die verklaart te heten:

naam: P. voornaam: M. geboortedatum: [...]1969 geboorteplaats: m. nationaliteit: Canada

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 2jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 11.04.2017 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres/weigert zijn/haar adres door te geven aan de autoriteiten.

Betrokkene heeft nooit een poging ondernomen zijn verblijf te regulariseren.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert een schending aan van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“1.

Overeenkomstig artikel 74/11 Vw gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod.

De overheid dient rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval, en dient te motiveren waarom ze tot een bepaalde termijn beslist.

Een standaardmotivering is geenszins afdoende.

In casu motiveert de overheid dienaangaande:

“Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

Dit betreft een loutere standaardmotivering, die in nagenoeg elke soortgelijk beslissing te lezen valt.

Enige andere motivering omtrent de duur van het inreisverbod is volstrekt afwezig.

Er blijkt geenszins dat de overheid rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval. Wel integendeel blijkt dat de overheid er zich vanaf heeft gemaakt met een letterlijke kopie uit eender welke andere soortgelijke beslissing, en dat er met de gegevens in casu geen enkele rekening werd gehouden.

2.

Naast de motivering omtrent de termijn van het inreisverbod, dient ook te worden gewezen dat de motivering omtrent het opleggen van het inreisverbod een letterlijke kopie is van de motivering in het bevel om het grondgebied te verlaten. Een motivering die bovendien ook al uiterst summier is en voor enige betwisting vatbaar is.

Een specifieke eigen motivering omtrent het opleggen van het inreisverbod, alsook omtrent de duur van dat inreisverbod, ontbreekt volledig.

De bestreden bepalingen worden geschonden.”

Verzoeker betoogt dat de overheid dient rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval en dient te motiveren waarom een bepaalde termijn wordt opgelegd. Hij citeert uit de bestreden beslissing en meent dat dit een loutere standaardmotivering betreft die nagenoeg in elke soortgelijke beslissing te lezen valt.

Ook omtrent de duur van het inreisverbod meent verzoeker dat enige andere motivering volstrekt afwezig is. Hij stelt dat de gemachtigde geen rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval, maar gewoon letterlijk heeft gekopieerd uit eender welke andere soortgelijke beslissing.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat in de bestreden beslissing wel degelijk wordt gemotiveerd om welke reden een inreisverbod wordt opgelegd. In de bestreden beslissing wordt met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet gesteld dat de beslissing tot verwijdering gepaard gaat met een inreisverbod omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

Artikel 74/11, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “*De beslissing tot verwijdering “gaat” gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:*

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd”. In principe wijst dit op een verplichting een inreisverbod op te leggen. De gemachtigde motiveert ook verder dat verzoeker zich niet heeft aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden, dat hij geen gekend of vast verblijfsadres heeft en nooit een poging heeft ondernomen om zijn verblijf te regulariseren. Verzoeker negeert in zijn verzoekschrift deze motieven waar hij stelt dat een specifieke eigen motivering ontbreekt omtrent het opleggen van een inreisverbod.

Wat betreft de duur van het opleggen van een inreisverbod heeft verzoeker een punt dat daarbij moet rekening gehouden worden met de specifieke omstandigheden eigen aan het geval. De Raad stelt verder vast dat ook, weliswaar zeer summier, wordt gemotiveerd omtrent de duur van het inreisverbod en dat de verzoeker deze motieven citeert in zijn verzoekschrift zodat hij niet kan voorhouden dat een motivering afwezig zou zijn.

Zodoende wordt door de gemachtigde verduidelijkt waarom een inreisverbod werd opgelegd evenals waarom een termijn van 2 jaar werd opgelegd. Verzoeker beperkt zijn kritiek tot de stelling dat in casu toepassing zou zijn gemaakt van een standaardmotivering. De Raad stelt echter vast dat verzoeker helemaal niet aantoonde dat de motieven uit de bestreden beslissing zouden zijn gestoeld op een verkeerde feitenvinding of kennelijk onredelijk zouden zijn. Zelfs al kan verzoeker gevolgd worden dat de gemachtigde bij de motivering van de duur van het inreisverbod geen rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn geval, ziet de Raad niet in welk belang verzoeker heeft bij dit onderdeel van het middel nu hij niet aangeeft met welke specifieke omstandigheden de gemachtigde had moeten rekening houden bij het bepalen van de duur. Verzoeker beperkt zijn uiterst summier betoog tot een louter theoretische vaststelling.

Verzoeker laat in het kader van de formele motiveringsplicht dan ook na aan te tonen dat in de bestreden beslissing niet of niet afdoende de juridische en feitelijke overwegingen zouden zijn opgenomen die aan de beslissing ten grondslag liggen of die motiveren waarom een inreisverbod voor 2 jaar wordt opgelegd. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de bestreden beslissing niet formeel zou zijn gemotiveerd. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt dan ook niet aangetoond.

Verzoeker verwijst naar een bevel om het grondgebied te verlaten en stelt dat de motivering uiterst summier is en vatbaar voor enige betwisting. Hij voegt als stuk 2 bij zijn verzoekschrift een kopie van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 11 april 2017 toe. De Raad wijst erop dat verzoeker niet via onderhavige procedure kritiek kan uitoefenen op het bevel daar dit niet het voorwerp uitmaakt van onderhavige procedure. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt ook niet dat beroep werd aangetekend tegen voornoemde beslissing zodat deze inmiddels definitief geworden is.

Verzoeker haalt aan dat “*een specifieke eigen motivering*” zowel omtrent het opleggen van het inreisverbod als omtrent de duur van het inreisverbod volstrekt afwezig is nu dit een letterlijke kopie zou zijn van de motivering van het bevel. De Raad volgt dit niet volledig. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 april 2017 stoelt wel degelijk op andere motieven in rechte als in feite. Het feit dat er wel enige overlap bestaat tussen de motivering van het bevel en voor het opleggen van het inreisverbod, is op zich in geen geval voldoende om de onwettigheid van de motivering van het inreisverbod aan te tonen.

De Raad herhaalt dat verzoeker nalaat op concrete wijze toe te lichten met welke specifieke omstandigheid er geen rekening zou gehouden zijn. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt de Raad in geen geval toe zelf na te gaan met welke specifieke omstandigheid de gemachtigde had moeten rekening houden bij het bepalen van de duur van twee jaar.

De schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur wordt dan ook niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES